

רע"פ 2682/24 - דיאנה שיטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2682/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת: דיאנה שיטרית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד הנשיא ר' שפירא, כבוד סגנית הנשיא ב' טאובר וכבוד השופטת ל' שלאעטה חלאילה) בעפ"ג 12739-09-23 מיום 15.02.2024; בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשת: עו"ד יוסי כהן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד הנשיא ר' שפירא, כבוד סגנית הנשיא ב' טאובר וכבוד השופטת ל' שלאעטה חלאילה) בעפ"ג 12739-09-23 מיום 15.02.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקשת על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (כבוד השופטת א' קנטור) בתפ"ק 56304-08-19 מיום 24.07.2023.

2. ביום 08.09.2019 הורשעה המבקשת, בהתאם להודאתה, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לה ביצוע עבירות של החזקת נכס חשוד לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וגניבה בצוותא לפי סעיף 384 ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך תקופה בת חמישה חודשים, בין ספטמבר 2017 לבין פברואר 2018, גנבה הנאשמת ביחד עם נאשמים נוספים, במסגרת מספר אירועים שונים, מוצרי קוסמטיקה ובישום יוקרתיים בסניפי רשתות 'סופר-פארם' ו'אפריל' הממוקמים ברחבי הארץ, בשווי כולל שנאמד בעשרות אלפי ש"ח. בנוסף, המבקשת הורשעה, בהתאם להודאתה, בארבעה כתבי אישום שצורפו להליך, בביצוע 5 עבירות נוספות של גניבה בצוותא מרשתות שיווק נוספות.

3. ביום 09.09.2019 המערערת שולבה בהליך בבית המשפט הקהילתי והתמידה בו לאורך זמן לא מבוטל.

עמוד 1

ואולם, לאחר שנעצרה המבקשת בגין חשד למעורבות בביצוע עבירות דומות, ולאור התרשמות שירות המבחן כי מסוכנותה לא פחתה, הופסק שילובה של המבקשת בהליך האמור.

4. ביום 12.06.2023 נשמעו טיעונים לעונש, וביום 24.07.2023 נגזר דינה של המבקשת. בית משפט השלום עמד על חומרת העבירות אשר יוחסו למבקשת, ועל הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע. בית משפט השלום הדגיש כי המבקשת פעלה עם נאשמים נוספים, באופן שיטתי ורחב היקף, תוך תכנון מוקדם ומתוחכם, כאשר במרבית המקרים מדובר היה במוצרים יקרים ולא במוצרי צריכה בסיסיים. עוד הודגש כי חלק מהעבירות בוצעו בעוד המבקשת מצויה בעיצומו של ההליך בבית המשפט הקהילתי. בית משפט השלום קבע כי בשים לב לדמיון שבמעשים, ניתן לראות בכל האירועים כאירוע אחד. בהתחשב בכל האמור, קבע בית משפט השלום מתחם ענישה, אשר נע בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

5. בעת גזירת עונשה של המבקשת בתוך המתחם, נלקחו בחשבון נסיבותיה האישיות, לקיחת האחריות על מעשיה, צירוף התיקים והודאתה במספר רב של עבירות תוך חיסכון בזמן שיפוטי. נקבע כי לא קיימים שיקולי שיקום שיש להתחשב בהם באופן שיוביל לסטייה ממתחם העונש, שכן על אף שהמבקשת השתתפה בהליך בבית המשפט הקהילתי, היא חזרה לדפוסיה הישנים. בהתאם לאמור לעיל, ובראי הענישה שהוטלה על המעורבים הנוספים, בית משפט השלום מצא לאמץ את הרף התחתון של מתחם הענישה. בסופו של דבר, נגזרו על המבקשת 6 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל עליה בת"פ 62612-12-15 מיום 13.05.2018, במצטבר, באופן שהמבקשת תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. זאת, לצד ענישה נלווית.

6. המבקשת ערערה לבית המשפט המחוזי על גזר דינה, וערעורה נדחה. בפסק הדין נקבע כי העונש שהוטל על המבקשת אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה, ובוודאי שלא באופן המצדיק את התערבות ערכאת הערעור. זאת, תוך שהודגש הצורך בהחמרת עונשם של מבצעי עבירות גניבה, וחומרת נסיבות המקרה בענייננו. בנוסף, נקבע כי אין מקום להתערב בקביעת בית משפט השלום בעניין אופן הפעלת המאסר המותנה, שכן ברירת המחלל היא שעונש מאסר מותנה יופעל במצטבר, ובענייננו לא הובא טעם לסטייה מברירת מחלל זו. כמו כן, טענת המבקשת כי העונש שנגזר עליה מפר את עיקרון האחידות בענישה - נדחתה.

7. מכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה כשלצדה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליה. בתמצית, המבקשת טוענת כי בית משפט קמא התעלם מההליך בבית המשפט הקהילתי; מנסיבות חייה של המבקשת והנזק שמאסרה יסב למשפחתה; וכן מחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. מלבד זאת, נטען כי שגה בית המשפט המחוזי משלא קיבל את ערעורה.

8. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינים של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק חמור. כמו כן, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, רשות לערער בגלגול שלישי תינתן רק כאשר הוכח שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת או הראויה (ראו למשל: רע"פ 697/24 אסתרוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (05.03.2024), והאסמכתאות שם). ענייננו לא בא בקהל אותם מקרים חריגים.

9. עיון בבקשה מעלה כי חרף ניסיונה של המבקשת לשוות לה נופך עקרוני, היא אינה מעוררת כל שאלה משפטית אשר ראוי לה, לפי טיבה ומהותה, להתברר 'בגלגול שלישי'. כמו כן, לא שוכנעתי כי נגרם למבקשת עיוות דין. המבקשת לא הציגה כל תשתית לטענתה כי העונש שהוטל עליה סוטה מרמת הענישה הנהוגה, ובוודאי שלא באופן שיצדיק מתן רשות ערעור. הטעמים שהעלתה המבקשת כדי להצדיק הקלה בעונשה, ממילא נלקחו כבר בחשבון בעת גזירת דינה, שעה שעונשה נקבע בתחתית מתחם הענישה.

10. אשר לטענת המבקשת בכל הנוגע לעיקרון האחידות בענישה, כמתואר לעיל, בתי המשפט דלמטה, נתנו דעתם לכך כדבעי, תוך הדגשת הטעמים המצדיקים שונות בענישה בין המבקשת ובין שותפיה לעבירות. לא מצאתי פגם בקביעות אלו, לא כל שכן כזה העולה כדי עיוות דין המצדיק מתן רשות לערער (ראו והשוו: רע"פ 2190/24 אלקועאין נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (25.03.2024), והאסמכתאות שם).

11. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית בזאת, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה בצדה. לפני משורת הדין, ולנוכח מצבה המשפחתי של המבקשת, אני מורה על מתן שהות נוספת לצרכי התארגנות לקראת ריצוי עונשה. המבקשת תתייצב לריצוי מאסרה בבית סוהר ימ"ר קישון, ביום 14.04.2024, עד השעה 10:00, בהתאם לאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"א באדר ב' התשפ"ד (31.3.2024).

שׁוֹפֵט